

Ρωτήσαμε και τον ψυχολόγο Θεόδωρο Παπαγαθονίκου, σχετικά με τα λεγόμενα του κ. Πασχαλίδη και λάβαμε τη παρακάτω απάντηση:

"Σχετικά με τον κ. Πασχαλίδη, έχω να κάνω τις εξής παρατηρήσεις:

1) Υπάρχει οπτικοακουστικό υλικό που δείχνει την απονομή διδακτορικού τίτλου, ωστόσο ο διδακτορικό τίτλος δεν προέρχεται από πανεπιστημιακό ίδρυμα αλλά κάποια Noosfera η οποία δεν είναι αμιγώς ακαδημαϊκό ίδρυμα.

2) Ο διδακτορικός τίτλος (PhD) δίνεται αποκλειστικά από αναγνωρισμένο ακαδημαϊκό ίδρυμα, στο οποίο υποψήφιος διδάκτορας εκπονεί τη διδακτορική του διατριβή κάτω από την επίβλεψη, επιτήρηση και καθοδήγηση καταρτισμένων ακαδημαϊκών. Εν ολίγοις, το διδακτορικό αντιπροσωπεύει την ανώτερη μορφή ακαδημαϊκού πτυχίου που μπορεί να αποκτήσει κάποιος. Το διδακτορικό πτυχίο (PhD) δε θα πρέπει σε καμία περίπτωση να συγχέεται με το Honorary Degree το οποίο δεν είναι πτυχίο αλλά τιμητικός τίτλος που αποδίδεται σε κάποιον προς χάριν της προσφοράς του στην επιστήμη και την κοινωνία (επιφανείς φιλόθρωποι, μουσικοί, πολιτικοί, επιστήμονες). Εάν κάποιος έχει λάβει τιμητικά τον τίτλο του διδάκτορα υποχρεούται να το αναφέρει στο βιογραφικό και δε θα πρέπει να το παρουσιάζει ως εκπαιδευτικό τίτλο.

3) Ο κ. Πασχαλίδης ισχυρίζεται ότι έχει κάνει έρευνα σε ένα ασύλληπτο αριθμό υποκειμένων (εκτείνεται 7.000.000 έως 10.000.000), αριθμός που ούτε στη φαντασία θα μπορούσε να προσεγγιστεί. Κατά τα λεγόμενα η έρευνα του ήταν μικτή, χρησιμοποιώντας τόσο ποσοτικές μετρήσεις (ερωτηματολόγια) όσο και ποιοτικές (συνεντεύξεις). Ακόμη κι αν επιτρέψουμε στον εαυτό μας προσωρινά να δεχτεί το ανθρωπίνως αδύνατον της υπόθεσης, μία τέτοια έρευνα θα απαιτούσε την παρουσία μίας πολύ μεγάλης επιστημονικής ομάδας, η οποία στην περίπτωση του κ. Πασχαλίδη φαίνεται ότι δεν υπάρχει. Αξιοσημείωτο είναι ότι μία έρευνα τέτοιου βεληνεκούς θα ήταν δημοσιευμένη σε όλα τα έγκριτα επιστημονικά εγχειρίδια ιατρικής και ψυχολογίας ή σε επιστημονικές διαδικτυακές πλατφόρμες που φιλοξενούν αποκλειστικά επιστημονικά (peer reviewed) άρθρα (πχ PubMed, PsycINFO κτλ) και ο συγκεκριμένος θα διεξήγαγε ομιλίες σε όλα τα μεγάλα επιστημονικά ιδρύματα του πλανήτη. Στην ιστοσελίδα του κ. Πασχαλίδη υπάρχουν μόνο έξι δημοσιεύσεις, καμία από τις οποίες δεν έχει γίνει σε έγκριτο ιατρικό ιστότοπο/πλατφόρμα ή επιστημονικό περιοδικό.

4) Τα ακαδημαϊκά διαπιστευτήρια του κ. Πασχαλίδη δεν αναγράφονται πουθενά. Συνεπώς δε γνωρίζουμε την υποτιθέμενη ακαδημαϊκή πορεία του, γεγονός που ευλόγως οδηγεί κάποιον να διερωτάται το πώς κάποιος χωρίς ακαδημαϊκά διαπιστευτήρια (αυτό)αποκαλείται καθηγητής (Professor).

5) Σε ορισμένες χώρες όπου το εκπαιδευτικό σύστημα δεν είναι επαρκώς αναπτυγμένο εμφανίζονται συχνά πανομοιότητα φαινόμενα. Σε χώρες δηλαδή όπου η ακαδημία δεν ανθεί, μπορεί κάποιος να ανακηρυχτεί καθηγητής έχοντας πολύ λίγους ακαδημαϊκούς τίτλους. Σε σοβαρά πανεπιστημιακά ιδρύματα (συμπεριλαμβανομένων και της Ελλάδας) για να γίνεις καθηγητής θα πρέπει να περάσει 'δια πυρός και σιδήρου' παρουσιάζοντας συνεχές ερευνητικό έργο το οποίο δημοσιεύεται σε διεθνώς αποδεκτά (peer reviewed) εγχειρίδια."